

Mai mult decât un izvor: un strop de suflet!

Izvorul Tămăduirii

parohiaizvorultamaduiriiotosani@yahoo.com

izvorultamaduiriiotosani.iasi.mmb.ro

facebook.com/Biserica Izvorul Tămăduirii

Botoșani, Parcul Tineretului 2A

31 IANUARIE 2021

APARE GRATUIT DUMINICA

NR. 05 (886) † ANUL 18

ÎNTÂMPINAREA DOMNULUI

- Să nu mai umblăm orfani, ci Să-L primim pe Hristos -

Sfântul Simeon a fost unul dintre cei 70 de înțelepți care au fost aleși, la porunca lui Ptolemeu, faraonul Egiptului, să traducă Legea lui Moise și toate proorociile din ebraică în greacă. Aflăm din Sfânta Scriptură și Sfânta Tradiție despre istoria bătrânului Simeon și cum a ajuns el sub îndrumarea Duhului Sfânt, Care l-a trimis la Templu, unde l-a primit în brațe pe Pruncul Iisus Hristos. Să-L primim și noi pe Iisus Hristos în sufletele noastre. Iar semnificația acestei sărbători să miște inima noastră, să ne fie de învățătură. Pruncul Iisus a fost adus la biserică - pruncii noștri să-i aducem la biserică; dreptul Simeon l-a primit în brațe pe Hristos - să-L primim și noi nu numai în brațe, ci în noi, în inima noastră, în mădularele noastre, în sângele nostru sub forma Pâinii și a Vinului, Trupul și Sângele lui Hristos, cum zicem la rugăciunile dinainte de Împărtășanie. De fiecare dată la Sfânta Liturghie, Iisus Hristos Se răstignește și ni Se dăruiește, în Sfânta Împărtășanie, împărtășindu-ne în chip nevăzut de darurile lui Dumnezeu. De aceea, când ne împărtășim, să ne împărtășim ca și când ne-am împărtăși prima dată, ca și când ne-am împărtăși ultima dată, ca și când mâine am muri, cu atâta cutremur și credință și dorință de unire cu Dumnezeu. Pentru că nu știm dacă mai apucăm să ne împărtășim încă o dată. Dacă nu ne îndreptăm viața, facem un efort zadarnic. Venirea la biserică este un efort. Faptul că vii de acasă, lași ce ai acasă, stai în picioare,

stai în genunchi, uneori e prea frig, alteori e prea cald, aluneci pe gheață și altele. Efortul acesta să nu fie zadarnic. Să fie cu inimă curată, cu inimă smerită, să nu fim certați, să fim împăcați, să ne facem rugăciunile, rânduiala. În biserică este frumos. Dar să nu venim numai pentru frumos, numai pentru cântare, să nu venim nici numai pentru obicei. Este bine să respectăm moșii și strămoșii noștri care veneau la biserică, dar nu numai pentru aceasta. Ei veneau și cu credință și cu inima lor mișcată către Dumnezeu și așa să facem și noi. Așa să ne ajute Bunul Dumnezeu, a Cărui întâmpinare o sărbătorim astăzi. Ca Prunc, Iisus a fost adus la Templu spre a fi întâmpinat. Ca Mântuitor, acum, prezent în Sfintele Biserici, ne cheamă să venim noi, spre a-L întâmpina, așa cum am făcut și astăzi. De aceea, la fiecare Sfântă Liturghie îl întâmpinăm, minunându-ne de întrevederea tainică a mântuirii, simțind parcă, la sfârșit, impulsul de a rosti împreună, preoți și credincioși: „Acum liberează pe robul Tău, Stăpâne, după cuvântul Tău în pace că văzură ochii mei mântuirea adusă prin jertfa Ta, care se înnoiește la fiecare Sf. Liturghie, cum s-a reînnoit astăzi...”

NU TE VOI LĂSA, NICI NU TE VOI PĂRĂSI

Un examen eșuat, o dragoste nefericită, un serviciu pierdut, o familie rămasă fără priijitorul ei, un copil fără șanse de salvare. Nu sunt de aceeași intensitate aceste situații, dar fiecare percepe cel mai puternic anume durerea sa, chiar dacă nu așa ar trebui să fie. Momente din viață când ți se pare că ești încercat la maxim de Dumnezeu, că este peste puterile tale să treci de toate câte s-au abătut peste tine, că a ta cruce nu mai poți să o duci, se întâmplă în viața fiecăruia dintre noi. Momente, când pare că uite până aici, că mai departe nu poate să fie mai greu, că nu poate Dumnezeu să mă „încerce” la nesfârșit, că trebuie și mie să-mi dea careva bucurii, căci nu poate viața mea să fie doar o luptă continuă, fiindcă nu vreau să sufăr, vreau să fiu fericit, nu vreau necazuri, desigur și cu conștientizarea existenței veșnicei, dar nu vreau să o primesc prin nefericirea pământească. Faptul că poate aceste nenorociri, greutăți, ispite sunt plata ca să putem să ne curățim sufletul, să înțelegem că nimic din această viață nu ne va aduce fericirea veșnică puțini vor să accepte. Și că mereu există voia Domnului care a făcut să trecem peste toate acestea, chiar dacă viața pare insuportabilă și nu vezi nici o lumină, când ți se pare că acest „negru” din ea nu va mai dispărea nicicând. Mulți caută în aceste cazuri salvarea în careva rugăciuni miraculoase, în căutarea unui sfânt anume care i-ar izbăvi de aceste greutăți. Da, există rugăciuni speciale, acatiste care pot fi citite pentru mijlocirea a unui sfânt anume față de Dumnezeu. Dar oare e acesta scopul lor adevărat? Oare acesta e rostul rugăciunii pentru sufletul îndurerat? De ce atunci când suntem în cea mai grea suferință nu ne aducem aminte de cuvintele Mântuitorului că nici un fir din părul capului vostru nu va cădea fără știrea lui Dumnezeu. De ce nu încercăm cu adevărat să ne întoarcem la Dumnezeu și să-l cerem milă și ajutor? Nu milă și ajutor ca să ne ocolească necazurile, dar să fie Domnul Dumnezeu nostru, acela care ne va purta pe propriile brațe peste ele. Știu că e greu. Știu că există un acel moment când nu mai poți. Știu că poate mâine nu-ți mai poți plăti chiria, că nu-ți găsești serviciu în timpul apropiat, că durerea celui care e lângă tine te înăbușă și nu știi cum să-l mai ajuți. Și că mai există alții implicați, care depind de reușita sau nereușita ta. Care te privesc și în ochisorii lor se citește întrebarea: „Ai reușit, acum totul va fi mult mai bine?” Nu o să descopăr nimic din ceea ce nu cunoaște fiecare dintre noi. Ce nu poate face Dumnezeu? Care minune nu este posibilă pentru el? Oare nu poate el într-o secundă să oprească toate suferințele ale mele, ale voastre, ale tuturor. Dar nu o face fiindcă fiecare dintre noi are nevoie să înțeleagă că nu ceea ce credem noi e cel mai important, ci voia lui Dumnezeu. Omul este din fire neputincios ca să străbată viața fără durere și suferință. Aceste două stări îl însoțesc toată viața pe orice muritor. De când este prunc, omul începe să respire cu plânsete aerul vieții de aici. Și cu plânsete și lacrimi părăsește prezenta viață! Durerea este un lucru greu, dar în spatele acesteia, în spatele suferinței, al încercării, se ascunde binecuvântarea lui Dumnezeu, renașterea, replăsmuirea omului, a familiei. Slavă Ție, Doamne!

Pocăința casei lui Zaheu din Sfânta Evanghelie de astăzi este un exemplu viu de întoarcere la Hristos pentru familia creștină din zilele noastre, pentru noi toți care suntem fii ai lui Dumnezeu după har și oameni păcătoși după fapte. Dacă n-ar fi mila lui Dumnezeu și pocăința prin care suntem miluiți și iertați, nimeni dintre creștini nu ar putea fi mântuiți. Dumnezeu care ne-a creat, ne oferă în dar mila și dragostea Lui de Tată, iar noi ca fii, trebuie să-i oferim pocăința noastră, smerenia noastră, lacrimile noastre de căință, spovedania și părăsirea păcatelor. Dumnezeu este atotștiutor și cunoscător al inimilor noastre. El ne știe înainte de a ne naște. El cunoaște și vede cugetele minții și inimii fiecăruia dintre noi. De la Botez și până în clipa morții, îngerii noștri păzitori scriu faptele și gândurile noastre bune și rele. El ne numără pașii pe care-i facem la biserică, la pocăință, la cercetarea bolnavilor sau la săvârșirea faptelor rele. Iar în ceasul morții, îngerii noștri păzitori ne însoțesc, împreună cu faptele noastre bune și rele, până la scaunul judecării, în fața Dreptului judecător, Iisus Hristos. Dacă în timpul vieții noastre ne-am spovedit păcatele la preoți, dacă le-am părăsit și am făcut canon pentru ele, la judecată nu vom mai fi întrebați și osândiți pentru păcatele mărturisite și ispășite. Dar dacă vom muri nepocăiți, adică nespovediți și în grele păcate de moarte, cine ne va scoate din chinurile iadului? Pocăința vameșului Zaheu este un model de pocăință pentru

toți creștinii și este singura cale de îndreptare și împăcare cu Dumnezeu pentru fiecare dintre noi. Zaheu vameșul întâi L-a căutat pe Dumnezeu, apoi L-a primit cu bucurie în casa sa. După aceea și-a

mărturisit păcatele de bună voie și a luat singur canon de pocăință pentru cele făcute și la urmă Mântuitorul l-a dezlegat de păcate prin cuvintele: „Astăzi s-a făcut mântuire casei acesteia, căci și acesta este fiu al lui Avraam!” (Luca 19, 9). Fiecare dintre noi semănăm oarecum cu Zaheu, pentru că toți suntem biruiți de lăcomie, de zgârcenie, de răutate, de nepăsare, de nepocăință. Încă și casele noastre seamănă cu casa lui Zaheu, pentru că în ele, ca și în noi, stăpânește mândria, grija numai pentru trup, pentru averi, pentru desfrânare, pentru beție, pentru cele trecătoare. De aceea sunt și atâtea boli, certuri și dezbinări în familiile creștinilor, pentru că puțini mai sunt care caută din inimă pe Dumnezeu și doresc cu adevărat mântuirea sufletului. Dar Dumnezeu, care știe toate și privește în inimile noastre, are întotdeauna milă de noi. Asemenea lui Zaheu, El vine înaintea noastră să ne cheme la pocăință și dorește să intre în casa sufletului nostru. Hristos vine la noi mai ales prin rugăciune, prin milostenie, prin pocăință. El vine la noi prin Spovedanie și Împărtășanie, care se sfințește și se dă celor vrednici în timpul Sfintei Liturghii. Dacă ne vom schimba viața, atunci Hristos ne va chema la El, ca pe Zaheu, va veni la noi și ne va zice: „Astăzi s-a făcut mântuire casei acesteia...”. Amin.

ZIUA	ORA	SLUJBE / ACTIVITĂȚI
Luni 1 februarie	08:00	Agheasma Sfântului Trifon
Marti 2 februarie	07:00	Utrenia și Sfânta Liturghie
Miercuri 3 februarie	17:00	Paraclisul Sf. Icoane Portărița
Vineri 5 februarie	17:00	Taina Sfântului Maslu
Sâmbătă 6 februarie	08:00	Pomenirea celor adormiți
Duminică 7 februarie	07:00 11:00	Utrenia și Sfânta Liturghie Program de bibliotecă

Boala și suferința sunt cauzate de păcat, iar cel vindecat de boala trupească trebuie să depună eforturi pentru a se curăți și de păcate. Boala și suferința pot ajuta pe om să se apropie de Dumnezeu, dar, pentru cei necredincioși, din păcate, boala poate fi cauză de răzvrătire și înstrăinare. Să fim statornici în suferințele noastre, știind că pentru noi se coboară însuși Fiul lui Dumnezeu care S-a întrupat pentru a ne răscumpăra din robia păcatului, lăsând preoților puterea de vindecare a suferințelor sufletești - în scaunul Spovedaniei sau a suferinței trupești - în Taina Sfântului Maslu. Noi avem în Biserică mijloacele terapeutice de vindecare a bolilor sufletești și de exprimare a iubirii față de Dumnezeu în statornicie, în suferințele temporare și credință deplină în milostivirea lui Dumnezeu care îngăduie boala pentru a ne da timp de pocăință, de înțelegere a mării Lui iubiri față de lume, căci nu ne judecă după dreptatea Lui, ci după mila Lui.

O om, ce mari răspunderi ai

* Traian Dorz, *Istoria unei Jertfe*, vol. III, Cernerea

* Sf. Ioan Iacob a apreciat această poezie și a trecut-o în caietele sale

- O om, ce mari răspunderi ai de tot ce faci pe lume!
De tot ce spui în scris sau grai,
de pilda ce la alții-o dai,
căci ea mereu spre iad sau rai
pe mulți o să-i îndrume!
- Ce grijă trebuie să pui în viața ta, în toată,
căci gândul care-l scrii sau spui
s-a dus... și-n veci nu-l mai adui,
dar vei culege roada lui
ori viu, ori mort odată.
- Ai spus o vorbă! Vorba ta,
mergând din gură în gură,
va veselii sau va-ntrista,
va curăți sau va-ntina,
rodind sămânța pusă-n ea
de dragoste sau ură.
- Scrii un cuvânt! Cuvântul scris
e-un leac sau o otrăvă!
Tu vei muri, dar tot ce-ai zis
rămâne-n urmă-un drum deschis
înspre Infern sau Paradis,
spre-ocară sau spre slavă
- O, nu uita!... Fii credincios,
cu grijă și cu teamă!
Să lași în urmă luminos
- Spui o cântare! Viersul tău
rămâne după tine
îndemn spre bine sau spre rău,
spre curăție sau desfrâu,
lăsând în inimi rodul său
de har sau de rușine.
- Arăți o cale! Calea ta
în urma ta nu piere.
E calea bună sau e rea,
va prăbuși sau va-nălța,
vor merge suflete pe ea
spre rai sau spre durere.
- Trăiești o viață! Viața ta
e una, numai una,
oricum ți-ar fi, tu nu uita:
cum ți-o trăiești, vei câștiga
ori fericire-n veci prin ea,
ori chin pe totdeauna!...
- O om, ce mari răspunderi ai!
Tu vei pleca din lume,
dar ce scrii azi, ce spui în grai,
ce lași prin pilda care-o dai,
pe mulți, pe mulți mereu spre rai
sau iad o să-i îndrume.
un grai, un gând, un drum frumos!
Căci pentru toate, ne-ndoios,
odată vei da seamă!...